

kunne opgives nøiagtigt efter de paagjældende Regnskaber, udbad Udvalget sig nærmere Oplysninger herom. Paa denne Henvendelse har Ministeriet under 1ste Februar dette Aar svaret, som følger:

„Bed Skrivelse af 21de Januar dette Aar har det meget ærede Finantsudvalg i Anledning af, at de ved den større Troppestyrke fremkaldte Udgifter, hvortil Bevilling er søgt paa Tillægsbevillingslovsforslagets § 13, ikke have kunnet opgives med Nøiagtighed, anmodet om en Opgivelse af de endelige Beløb, forsaavidt de nu af Ministeriet kunne opgives.

Foranlediget herved skal Krigsministeriet ikke umblade at henlede Opmærksomheden paa, at ligesom de paagjældende Regnskaber endnu for en Del ere ureviderede, og det sølgeltig indtil videre er umuligt med absolut Nøiagtighed at uddrage de omhandlede Udgiftsbeløb af dem, saaledes vil overhovedet en Udskillelse af de med den større Troppestyrke forbundne Omkostninger, selv naar Aarets Regnskab foreligger afsluttet, aldrig kunne iværksættes fuldstændigt, idet nogle Udgifter, f. Ex. Sygehusudgifter, paa en saadan Maade forene sig med de ordnært bevilgede Beløb, at det ikke vil lade sig gjøre at drage en skarp Linie mellem Finantslovens og Tillægsbevillingslovens Bevilling.

De paa Tillægsbevillingslovsforslaget begjærte Beløb ere derfor, forsaavidt de ikke angaa enkelte i sig selv begrænsede Udgifter, udkomne ved Beregninger, der ere af samme kalkulatoriske Natur som de Beregninger, hvorved Finantslovens Summer paa de tilsvarende Udgiftskonti ere bragte tilveie, og den Regnskabsaflæggelse, som i sin Tid skal finde Sted for Tillægsbevillingens Summer, formenes derfor ogsaa i enhver Henseende at maatte blive ensartet med Regnskabsaflæggelsen for de Summer paa Finantsloven, der herved suppleres.

Endskjøndt Udvalget maa finde det noget paafaldende, at Ministeriet ikke har set sig istand til at give ialfald en Del af de begjærte Oplysninger, skal man dog ogsaa i Henseende til Enkelthederne af den begjærte Tillægsbevilling indskrænke sig til at tage Forbehold og under alle Omstændigheder henvise til Statsrevisionens videre Behandling.

18) B. q. (Undermunderingsgodtgjørelse.) Fra Krigsministeriet har Udvalget modtaget følgende Skrivelse af 1ste Februar d. A.:

„Bed de aarlige Finantslove bevilges der til Krigsministeriet under § 22 Konto B. q. 2 et saa stort Beløb til Godtgjørelse til Undermundering, som svarer til det Antal Lønningsdage for Underforporaler, de med dem ligestillede Spillemand og Menige, der paaregnes forbrugt i vedkommende Finantsaar. Ifølge Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren § 1 skal Undermunderingsgodtgjørelsen tilgodeffrives de Paagjældende til Betaling af in natura modtagen Undermundering og iøvrigt udbetales dem senest ved deres Hjemsendelse. Som følge heraf henstaar der ved ethvert Finantsaars Udgang et Beløb af Undermunderingsgodtgjørelse, som er tilgodegjort i Finantsaarets Løb, men ikke kommet til Udbetaling. — For at den i Finantsaaret tilgodegjorte Undermunderingsgodtgjørelse kan, saaledes som budgetteret, i sin Helhed komme til Udgift paa Undermunderingskontoen i samme Finantsaar, bliver i Henhold til Rundgjørelse for Hæren Nr. 22, 1868 Punkt 3 den Del af Godtgjørelsen, der i Medfør af Lønningslovens § 1 først vil komme til Udgift i det paafølgende Finantsaar ved Mandstabsets Hjemsendelse, i Regnskaberne for førstnævnte Finantsaars Mars Maaned ført formelig til Udgift paa Undermunderingskontoen og samtidig taget til Indtægt under Verjorbeholdningerne, hvor den forbliver henstaaende, indtil den finder Anvendelse, eller ved den endelige Liquidation med det Mandskab, som hjemsendes, udbetales.

Sker der Overgang fra en Troppesdeling til en anden af Mandskab med tilgodehavende Undermunderingsgodtgjørelse fra et tidligere Finantsaar, maa den Afdeling, hvorfra